

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund og formål

Elforsyningsloven

Lovforslaget indeholder dels nogle tilpasninger af den gældende elforsyningslov, dels regler om pristillæg for de VE-anlæg, som opføres eller er opført som følge af pålæg efter den tidligere gældende elforsyningslov, jf. § 13 i lovbekendtgørelse nr. 632 af 1. juli 1996, som senest ændret ved lov nr. 89 af 10. februar 1998.

100 GWh-grænsen

100 GWh-grænsen i lovens § 8 foreslås ændret på to punkter.

De helt store elforbrugere indrømmes efter den gældende elforsyningslov delvis fritagelse for at bidrage til finansieringen af visse pristillæg til elektricitet produceret ved hjælp af vedvarende energi. Den del af elforbruget, som overstiger 100 GWh, medregnes ikke ved beregningen af, hvor store bidrag den pågældende virksomhed skal betale til finansieringen. Denne særlige favorisering af de 6-7 største danske virksomheder har været notificeret, og Europa-Kommissionen har den 3. oktober 2000 godkendt ikrafttrædelse af bestemmelsen, hvilket skete den 1. november 2000, jf. bekendtgørelse nr. 948 af 19. oktober 2000. Kommissionens sagsbehandlingstid strakte sig imidlertid over ca. 1½ år, og da elforsyningsloven ikke giver mulighed for at give bestemmelsen tilbagevirkende kraft, er virksomhederne gået glip af fordelene ved bestemmelsen i knapt 1½ år. Det foreslås derfor for det første at give bestemmelsen i § 8, stk. 5, virkning fra den 16. august 1999, som er den dag, hvor de omhandlede tilskud blev omlagt fra statstilskud til tillæg til elprisen.

Ved lov nr. 1110 af 29. december 1999 om ændring af lov om elforsyning blev der i § 8, stk. 6, indsat en bestemmelse, som skulle sikre, at den nævnte 100 GWh-grænse tillige skulle gælde for pristillæg til markedsprisen, som måtte blive ydet til elværksejede anlæg efter § 58, stk. 3. Baggrunden for bestemmelsen

var at sikre, at de mest energiforbrugende virksomheder for den del af deres forbrug, som lå over 100 GWh, kun skulle betale markedsprisen for den elværksproducerede miljøvenlige elektricitet. Der er imidlertid ikke blevet fastsat regler om ydelse af sådanne pristillæg, idet betalingen til de elværksejede anlæg indtil nu sker gennem en forhøjet afregningspris fastsat efter elforsyningsloven. Virksomhederne har som konsekvens heraf endnu ikke kunnet drage de tilsigtede fordele af 100 GWh-grænsen på dette område, selvom disse anlæg, bl.a. som følge af den politiske aftale af 17. november 1999 om kraftværkenes økonomiske forhold (kraftværksaftalen), for de flestes vedkommende modtager en afregningspris, der er højere end markedsprisen. Forslaget indeholder derfor for det andet en bestemmelse, der fastslår, at reglen om en 100 GWh-grænse også skal gælde for den del af afregningsprisen til de decentrale kraftvarmeanlæg, ejet af de store kraftværker, som overstiger en gennemsnitlig markedspris. Da virksomhederne af de nævnte formelle grunde ikke har kunnet udnytte den gældende bestemmelse i § 8, stk. 6, i år 2000, foreslås det at tillægge bestemmelsen i § 8, stk. 7, virkning fra den 1. januar 2000, jf. forslagets § 3.

Pristillæg til elproduktion på vedvarende energianlæg opført efter pålæg udstedt i medfør af den tidligere elforsyningslov

Efter elforsyningsloven har elforbrugerne som udgangspunkt pligt til at aftage en forholdsmæssig andel af al miljøvenlig elektricitet. Denne prioritering af den miljøvenlige elektricitet, som også fandtes i den tidligere gældende elforsyningslov, har den ulempe, at den begrænser den mængde elektricitet, som forbrugere kan købe på det frie elmarked. Med den stigende produktion af miljøvenlig elektricitet er der derfor behov for at søge at modgå denne tendens. Med lovforslaget foreslås det derfor, at elektriciteten fra biomasseanlæg og vindmøller, som opføres som følge af påbud efter tidligere gældende elforsyningslov, ikke længere skal være omfattet af aftagepligt for forbrugere, men at elproduktionen fra disse anlæg alene